

Workshop Examinationsformer i språk

Workshopen ägde rum den 4 maj, 2016 i Språkstudions lokaler i E-huset, Södra husen. Den leddes av Birgitta Fröjndahl och Joakim Sigvardson. Deltagarna kom från Institutionen för språkdidaktik, Romanska och klassiska språk, Institutionen för Asien-, Mellanöstern- och Turkietstudier, Institutionen för slaviska och baltiska språk, finska, nederländska och tyska, Studentavdelningen och från Institutionen för svenska och flerspråkighet. Totalt var 15 deltagare anmälda, men två lämnade återbud.

Workshopen inleddes dels med en kort presentation av CeUL-projektet och resultatet av vår kartläggning av de olika examinationsformer som finns representerade på SU:s språkinstitutioner, och dels med korta sammanfattningar av de två texter deltagarna fått läsa som förberedelse för workshopen (Altieri och Bachman).

Deltagarna fick sedan en rad frågor som de kunde ha som stöd för den gruppdiskussion som följde efter inledningen:

1. Fundera över vilka kurser som du ger. Uppmuntrar kursplanerna till kursutveckling i? Om inte, hur skulle de kunna revideras för att kurserna ska kunna utvecklas?
2. Vilka examinationsformer används?
 - a) Hur uppfyller de aspekter som:
alignment (sv. samstämmighet)
reliabilitet (exempelvis själv-, kamrat- och sambedömning),
validitet (relevans vad gäller mätningen av förmågor och kunskaper) och
autenticitet (i vilken grad är formerna relevanta för framtiden) – hur kan sådana hänsyn tillgodoseas på bästa sätt?
 - b) hur utvärderar studenterna examinationsformerna vad gäller alignment/samstämmighet (autenticitet, validitet, reliabilitet)?
 - c) hur påverkar stoffet examinationsformerna och hur kan vi anpassa dem till stoffet?
Exempelvis i litteraturstudier används ofta essäformer och seminarieaktiviteter. Finns det alternativ, som modern teknologi; till exempel kan Flipped classroom bidra till att öka kvaliteten?
3. Hur kan kurserna utvecklas genom alternativa examinationsformer?
4. Finns det ett behov av att etablera ett diskussionsforum eller kompetensutvecklande didaktikundervisning (kurser) för språk- och litteraturvetare på SU?

Sammanfattning av aspekter som kan vara relevanta under samtalets gång:

- möjligheter och utmaningar med formativa och summativa examinationsformer
- aktivitetshöjande examinationsformer för studenter
- hur kan vi underlätta arbetet för kurslärare?
- reliabilitet (exempelvis själv-, kamrat- och sambedömning),
- validitet (relevans vad gäller mätningen av förmågor och kunskaper) och

- autenticitet (i vilken grad är formerna relevanta för framtiden) – hur kan sådana hänsyn tillgodoses på bästa sätt?
- Flipped classroom som effektiv och motivationshöjande aktivitet.

Samtalen som följde var livliga och engagerade. Man diskuterade till exempel: hur man skulle kunna använda sig av kamratrespons, både i formativt syfte och som del av en examination; värdet av att ha sluttentamen som enda examination på kurser, och vad det skulle innebära för såväl stress och rättssäkerhet; fördelarna med att ha fokus på det formativa lärandet; olika sätt att mäta studenternas prestationer; fördelarna med att fördela olika examinationsformer över olika delkurser.

Sedan ställde deltagarna sig frågan om hur man borde gå vidare med utvecklingsarbetet efter workshopen. Man föreslog att 10 procent av tjänsten borde inkludera kompetensutveckling, och ett det på varje institution borde finnas en infrastruktur för pedagogiskt och ämnesdidaktiskt arbete, och efterlyste kurser i ämnesdidaktik för universitetslärare. Det framkom också önskemål om att kunna arbeta över institutionsgränserna.

Referenser:

Altieri, C. (2011). Assessment in literary education. In Heiland, Donna, & Rosenthal, Laura J. (Ed.), *Literary study, measurement, and the sublime: Disciplinary assessment* (pp. 171-180) Teagle Foundation (NJ1).

Bachman